- אמני רבי יוסי הגלילי היא דאמר תם משלם חצי כופר

This ברייתא is according to ריה"ג who maintains that a ברייתא pays half כופר

OVERVIEW

The גמרא later² mentions a four way מחלוקת how to interpret the ובעל השור of ובעל השור (which is written concerning a שהמית אדם).

- 1) שמעון בן זומא maintains that it teaches us that the נקי is נקי if from the עור of the אסור בהנאה including the skin.
- 2) בעל השור השור נקי teaches that the בעל השור וקי is נקי from הצי השור. The owner pays no תם by a תם.
- 3) בעל השור השור נקי is נקי from paying for the ריה"ג (if it killed a pregnant woman and caused her to abort the fetus).
- 4) נקי maintains ^{3} that the נקי is נקי from paying the שלשים של עבד.

[בה] maintains that there is no כופר payment if there is no סקילה for the "שור הבה".

It follows that Γ'' and Γ'' definitely maintain that there is no תם by a תם. According to חצי and משמעון בן זומא may pay חצי (when there is no חיוב Γ'' [if they disagree with סקילה]).

ר' טרפון maintains that a תם which killed ברשות הניזק pays a כופר שלם; he derives it from a כופר שלם (who pays a תם ברה"ר).

חוספות anticipates a question and resolves it:⁶

והא דמועד משלם כופר שלם ותם חצי כופר לאו שיורא הוא -

And that which the ברייתא omitted the difference that a מועד pays a complete כופר and a pays half כופר that is not an omission -

- דהא תנא תם משלם חצי נזק ומועד משלם נזק שלם וכופר בכלל

_

¹ See previous תוספות ד"ה אי.

 $^{^2}$ דף מא,ב ואילך.

ר"ע " rejects the view of ר"ע (no פסוק is required to exempt the תם from כופר [when it is הייב סקילה] since it pays מגופו (מגופו but not ינצו אנשים but not ינצו אנשים.

⁴ There is no סקילה for the שור if there were no two witnesses that it killed, or if it killed שור.

⁵ See previous footnote # 3.

⁶ See תוספות who asks and answers similarly. Perhaps תוספות mentions it because it is similar and relevant to other questions and answers later in this תוספות.

For the ברייתא taught that a הם pays מועד and a מועד pays כופר and כופר is included in this distinction that a תם pays חצי כופר and a מועד pays a כפר שלם.

asks: תוספות

ואם תאמר אכתי ליתני דמועד משלם כופר אף כשהשור בסקילה -

And if you will say; notwithstanding the above, the ברייתא still should have listed this additional difference between a מועד and a הם: that a כופר even when the ox is stoned (for the חיוב of a מועד is ^{7} מועד - (מן העלייה)

ותם כשהוא בסקילה פטור אפילו לרבי יוסי הגלילי דהביאהו לבית דין וישלם לך⁸ -However a אסקילה from (even half) כופר when he receives סקילה, even according to ריה"ג for since a מגופו pays only מגופו, the מזיק will say (sarcastically) that you should bring the בי"ד מור תם המזיק and they will pay you from it. The שור תם is stoned for killing a person, he is worthless, and since a מגופו pays only מגופו (including the כופר payment) there is no obligation on the כופר מזיק, since the כופר, since the כופר מזיק is worthless. ^{10}

מוספות answers:

ויש לומר שהוא בכלל שהתם משלם חצי נזק מגופו -

And one can say; that this difference that a מופר pays no כופר, is included in what the ברייתא stated that a אם pays a ברייתא. Since he pays only מגופו it is understood that he cannot pay כופר, since he is (to be) stoned.

In summation (1): According to the מ"ד פ"נ ממונא there is no need to mention the difference between a מועד and a מועד concerning שור when the שור is בסקילה (the מועד pays and the מועד does not), because that is included in the difference (mentioned in the ברייתא) that a מגופו pays מגופו. There is no need to mention the difference between a מחויב and a שור when the שור is not מחויב is not סקילה (if there are no witnesses, etc.) for the ברייתא is according to ריה"ג who maintains that (in this instance) the ברייתא mentions is already included since the ברייתא mentions the הילוק between ב"נ and "נ"ש.

תוספות continues to ask:

ואם תאמר אם כן¹¹ מהאי טעמא אמאי לא מוקי אפילו כרבי עקיבא דפוטר בתם מחצי כופר

⁷ The מזיק pays the full damage from his assets, regardless of the value of the מויק.

 $^{^{8}}$ This statement 'ר"ע (לקמן מא,ב) was made by ר"ע (לקמן מא,ב) in response to ר"א who stated that the פסוק ובעל comes to exclude a חם from הצי כופר. However ר"ע argued that no פסוק is necessary to exclude a חבי from הצי כופר, since כושלם לד וישלם לב"ד וישלם

⁹ Even before he is stoned, a שור הנסקל and has no monetary value.

¹⁰ The difference between a מעד and a מעד concerning הופר, that a מועד nays no כופר at all, is not included in the difference mentioned in the ברייתא, that a מה pays ה"נ.

¹¹ It is not necessary to inform us that a תופר since we were already taught that a מגופו pays א. מגופו

And if you will say; if this is so, then from this very same reason why could we not establish the ברייתא even according to דשי כופר, who exempts a מצי כופר from הצי כופר, and nevertheless there will be no omission -

דכשהשור בסקילה לא אצטריך למיתני שפטור מחצי כופר - דכשהשור בסקילה לא אצטריך למיתני שפטור מחצי כופר דכשהשור נופר ברייתא to mention that a ברייתא since we already know it -

- ההתנן "ישלם לבית דין וישלם לבית הביאהו לבית דהתנן שהתם מגופו וכיון דמשלם מגופו הביאהו לבית המופו For we have learnt in a מגופו pays מגופו, and since he pays מגופו, there can be no בופר payment for הביאהו לבי"ד ישלם לך

רכשאין השור בסקילה כגון ¹⁴ על פי עד אחד ועל פי בעלים -And when there is no סקילה for the ox, for instance that we knew that the ox killed through the testimony of (only) one witness or through the testimony of the owners (in both of these case there is no חיוב סקילה), then -

בין תם בין מועד שניהם פטורין מכופר -

Whether the goring ox was a מועד there are both פטור מכופר

מדרבה דאמר פרק שור שנגח ארבעה וחמשה (לקמן דף מג,א) -

Based on the ruling of רבה who maintains in פרק שור שנגה ארבעה -

שור שהמית בן חורין שלא בכוונה פטור -

An ox who gored a freeman without intent (to gore or harm him) is מטור from paying כופר. The reason is -

For it is written in the תורה 'the ox should be stoned and its master shall also be killed'. We derive from this היקש that whenever the ox is stoned the owners' pay that whenever the ox is stoned the owners' pay. However when the ox is not stoned (if the owners are exempt from paying ע"פ ס עד ס עד ס עד וואר לביד וואר וואר לביד וואר לביד וואר וואר וואר ס עצמו און איי וואר וואר איי וואר של של מין איי וואר מוד איי וואר של מין וואר איי וואר של איי וואר איי וואר של איי וואר איי וואר של איי וואר א

מוספות answers:

ויש לומר דאין הכי נמי דלרבי עקיבא נמי כופר לא הי שיור –

 $^{^{12}}$ מתני' לקמן טז,ב. [It is also mentioned in this ברייתא.]

¹³ This is the same explanation used to answer תוספות previous question (according to ריה"ג).

¹⁴ There is (also) no שלא בכוונה killed שור see following footnote # 15.

 $^{^{15}}$ The משנה on אדר states that if an ox killed שלא בכוונה there is no חיוב סקילה.

And one can say; that it is indeed so, that also according to ר"ע leaving out the rule that a כופר is not considered an omission (as explained in the question) -

והא דלא קאמר הא מני רבי עקיבא היא -

And the reason the גמרא did not say that the ברייתא is according to בריית is -

- משום דדריש בשור שנגח ארבעה וחמשה (לקמן מב,א) נקי מדמי עבד

Because פרק שור שנגח ארבעה וחמשה interprets the verse ובעל השור נקי to mean that the בעל השור מנגד is free from paying the money for a killed עבד.

ואי רבי עקיבא ליתני שהתם פטור מדמי עבד -

And therefore if the ברייתא follows the view of ר"ע, it should state another difference between a מועד and a מועד; namely that a מועד is מועד (as opposed to a מועד which is הייב). We cannot say that תנא ושייר -

ומאי שייר דהאי שייר למאן דאמר פלגא נזקא ממונא -

Because what else did the ברייתא omit that it omitted this rule of פטור מדמי עבד, and this would be a difficulty according to the מ"ד פ"ג ממונא

ראי משום חצי כופר לאו שיורא הוא דהתנן שהתם משלם חצי נזק מגופו - דאי משום חצי כופר לאו שיורא הוא דהתנן שהתם משלם חצי נזק מגופו (which a הבי הוא הבי משנה that is not an omission for we have already learnt in a ממונד משנה that a ממונד מקילה and since he pays מגופו (שהויב סקילה מופר (when he is מחויב סקילה) כופר לב"ד וישלם לך הביאהו לב"ד וישלם לך הביאהו לב"ד וישלם לך הוא מוכר משום מגופו מאופו מאופו לב"ד וישלם לך הביאהו לב"ד וישלם לך הוא מוכר משום מאופו מאופו מאופו מאופו מאופו לב"ד וישלם לך הביאהו לב"ד וישלם לך הוא מאופו מאופו

מוספות asks a different question:

תוספות anticipates a possible answer:

אי משום דדריש לקמן¹⁷ נקי מדמי ולדות¹⁸ ולא דריש נקי מחצי כופר -

¹⁶ The גמרא maintains that the ברייתא follows the view of חבי that a חצי כופר pays חצי כופר. There seems to be no apparent source for this view of ריה"ג.

¹⁷ מב,א.

If the proof is because he interprets the word נקי to mean he is exempt from paying for the aborted fetuses, and he does not interpret it to mean that he is exempt from אני כופר. The reason he chooses not to interpret אמצי כופר would seemingly be because he maintains that a חייב בחצי כופר (when there is no הייב סקילה). This would be the source that ריה"ג maintains תם חייב בחצי כופר.

חוספות however rejects this proof.

- דלמא לעולם סבירא ליה דפטור דכשהשור בסקילה הביאה לבית דין וישלם לך Perhaps ריה"ג really maintains that a חם is פטור מחצי כופר ; however, he does not need the פסוק of נקי to teach this. For if the ox will be stoned the בעל התם is פטור on account of די וישלם לב"ד וישלם -

וכשאין השור בסקילה פטור מדרבה -

And if the שור is not stoned (in a case of ע"פ עצמו or ע"פ עצמו) then he is פטור because of the היקש of רבה of היוב סקילה (which teaches there is only a חיוב כופר if there is a היוב סקילה). That is why ריה"ג does not interpret ובעל השור נקי מחצי since there is no need for a פסוק (similar to the view of מברא concerning כופר בתם). The question remains why the גמרא assumes that תם משלם חצי כופר maintains that ריה"ג!

מוספות answers:

ויש לומר דהא דקאמר דתם משלם חצי כופר לאו משום דשמעינן ליה הכי -And one can say; this which the גמרא states that ריה"ג maintains that a אמר pays והצי כופר is not because we heard that this is so -

- אלא כלומר דמצי סבר דמשלם חצי כופר²⁰ ולא יסבור דרבה But rather the גמרא means to say that ריה"ג may maintain that a מרא pays אצי in a case where there is no ע"פ ע"פ ע"מ or ע"פ עצמו and ריה"ג will not agree with רבה who maintains that if there is no כופר there is no כופר, but rather ריה"ג will agree -

כרבי 21 טרפון דאית ליה נמי לקמן שלהי כיצד הרגל (דף כו,א) דתם משלם כופר 22 with פרק כיצד הרגל who also maintains later in the end of פרק כיצד הרגל that a pays . מחויב סקילה will maintain that there is כופר when the תם is not מחויב סקילה.

יאי נמי סבירא ליה רבי יוסי הגלילי דתם לא משלם חצי כופר משום דרבה -And even if ריה"ג will also maintain that a חבי does not pay הצי כופר (even when

 $^{^{18}}$ See 'מהרש"א וכו' who ask that if the ברייתא is according to ריה"ג, why does the מהר"ם, מהרש"א וכו' מועד is חייב בדמי וולדות and a תם is פטור. ועיי"ש.

יס ר' אליעזר on דף מא $_{\rm L}$ ב interprets נקי השור נקי to mean נקי מחצי כופר.

²⁰ This is in opposition to ר"א ור"ע who definitely maintain that a חם does not pay חצי).

²¹ Some commentaries insert the word 'אלא' before 'כר"ט'.

²² See (מהרע"א (הארוד) who asks why do we not answer that the בופר follows the view of מהרש"א (הארוד) בפר pays קופר (עיי"ש בדובר מישרים).

there is no סקילה) **because** of the ruling of רבה, nevertheless the omission of הצי כופר in the ברייתא -

לאו שיורא היא כדפרישית²³

is not considered an omission as I explained previously; if we follow the ruling of -.

In Summation (3): The גמרא is answering if we disagree with רבה then we can answer that the ברייתא follows the view of ריה"ג (that when the שור is not מחויב סקילה he pays a חוצי (חצי כופר and if we agree with שור (and a שור תם never pays) there is still no שיור.

תוספות continues:

והוא הדין דהוה מצי למימר הא מני רבי שמעון בן זומא היא -

And it is indeed also true that the גמרא could have answered, this ברייתא follows the view of דיש בן זומא

בדריש התם25 נקי מדמי עורו ולדידיה נמי כופר לאו שיורא הוא25

Who interprets the word נקי to mean that he is cleaned (even) from the value of the skin; the בעל השור cannot derive any benefit even from the skin of the שור אור And also according to him omitting כופר is not an omission.²⁶

SUMMARY

We can explain why there is no שיור in the ברייתא if we agree with כשאין רבה (that כשאין ולאם ברייתא if we agree with מחויב סקילה אין הבעלים משלמים כופר there is no need for the מחויב סקילה אין הבעלים משלמים כופר to tell us that he is כופר קופר, since we were already taught that a מחוייב אופר so he is worthless and cannot pay the כופר And if the מחוייב מחוייב then (according to מועד and a חם there is no difference between a מועד מחור מדי for they are both פטור פטור from paying.

THINKING IT OVER

- 1. Can we assume that the כ"נ ממונא definitely agrees with רבה (according to our גמרא)?
- 2. Is the payment of כופר considered a קנס $?^{27}$

_

²³ See 'In Summation' (2).

 $^{^{24}}$ לקמן מא,א וב.

 $^{^{25}}$ תוספות does not answer this question. See 145 אמ"ה הערה.

²⁶ See 'In Summation' (2). The advantage of establishing the משנה according to בן זומא is that it removes the questions in footnotes # 18 & 22.

²⁷ See נח"מ.